

Louter kwaliteit op 25ste editie van Musica Sacra

RECENSIE

Door Wim Hekking

Gehoord: Musica Sacra Maastricht. Zaterdag 22 september. Diverse locaties, Maastricht.

Wie het programma van de vijfentwintigste editie van Musica Sacra Maastricht bestudeert, zal getroffen worden door de variëteit aan kunstvormen die rond het thema 'Visioenen van Eeuwigheid' gevonden zijn (muziek, toneel, film, en jeugdtheater). Het muzikale deel valt op door zijn hoge niveau.

Wat opvalt, is dat het geijkte klassiek-romantische repertoire bijna geheel ontbreekt. Daarvoor in de plaats veel hoogtepunten van de oudere muziek, van gregoriaans tot barok, en enkele zeer bijzondere programma's met muziek van de afgelopen honderd jaar. Wat ook prettig is, is dat tussen de nationaal en internationaal bekende uitvoerenden ook Limburgse musici een niet geringe

duit in het zakje doen. Zo mocht Collegium Ad Mosam vrijdag het festival openen en gaf het Limburgs Symfonie Orkest onder Ed Spanjaard een concert met een bijzonder programma met twintigste eeuwse muziek. En zaterdag hoorden we de Maastrichtenaar Marcel Verheggen, organist van de Sint Servaasbasiliek in Maastricht, een uitvoering op 'zijn' eigen orgel geven van Messiaens *Les Corps Glorieux*. De oer-katholieke componist geeft hier in een uur tijd een theologische bespiegeling in zeven delen op het leven van de uit de dood verrezenen, soms met zijn bekende zoete akkoorden, maar soms ook met een vernietigende kracht, zoals het door merg en been gaande middendeel *Combat de la mort et de la vie*, een door Verheggen magistraal neergezette strijd tussen leven en dood, waaruit het leven als uiterst serene overwinnaar tevoorschijn komt. Onder leiding van Hans Leenders bevestigde Studium Chorale in de Sint Martinuskerk de indruk die het had gevestigd

De Nederlandse Bachvereniging in de Onze Lieve Vrouwebasiliek foto Frits Widdershoven

sinds het zich heeft omgevormd tot professioneel koor, namelijk dat we hier met niet minder dan een topkoor te maken hebben. Het zaterdag uitgevoerde *Requiem* van Herbert Howells is een ontroerend werk dat door Studium Chorale met

een prachtige en evenwichtige koorklank werd neergezet. Nog meer bewondering kun je opbrengen voor het hondsmoeilijke *Lux aeterna* van Ligeti, waarin in van kleur verschietende klankvelden het eeuwige licht in klank gevangen wordt. In

een van de laatste werken van Milhaud, *Promesse de Dieu*, werd het koor, misschien wat overbodig, begeleid door het Python Saxofoonkwartet.

Zaterdagavond: de Nederlandse Bachvereniging in de Onze Lieve Vrouwebasiliek. De zangers en musici onder Jos van Veldhoven gaven voorbeeldige vertolkingen van de enigszins archaisch gecomponeerde *Missa pro defunctis* van de (voornamelijk als operacomponist bekende) Cavalli, en van het fraaie *Stabat Mater* van Domenico Scarlatti. In de basiliek moet je nogal vooraan zitten om optimaal te kunnen genieten van de koorzang en het niet ver dragende instrumentarium, maar ook de mensen achterin de kerk zullen gehoord hebben over welke schitterende kwaliteiten qua klankkleur, balans, zuiverheid en expressie deze musici beschikken.

Morgen een recensie van de concerten van gisteren. Veel concerten worden komende weken uitgezonden op Radio 4 (zie klassiek.kro.nl).